

Ölüm Kıyısında Bir Nöbetçi

– M.Filizman · 29 Temmuz 2012

Önümüzde dağlar,taşlar,meralar
ilerliyor kendince gökyüzüne bakarak
düşünceler üşüşüyor belleğimde
bir hatırayı nakşediyor yorgun yüreğimde

bir rüzgar biçiyor saçlarından
buğday başaklarının
bir yüreğin yorgun kalp atışında
kısacık ömre dolan güz güneşine,inat
yağmurlar yağıyor güllere,çöllere

Bir saçak altına sığınıyor minik kuş
birazdan yağmur diner
bir şölen başlar gökyüzünde ki;
biz O na eski adıyla ebem kuşağı deriz

Ölüm ve hayat arasında
ince bir çizgi,başlangıç ve bitiş
sevgiler beliriyor yüzlerde
uzaktan renkler değişiyor
güneş ufukta batmak üzere
renklerin son hali
biraz sonra herşey siyah,
ve matem adı da siyah
dalgaların sesi karışıyor ,
gecenin yalnızlığına
uykuya hasret bir çift göz
karşılıyor şafağı
ölüm kıyısında bir nöbetçi
gençliğimiz kalıyor hatıralarda

Paylaşım